III. ORMS-EDDU-BROT[1].

. . . .

. . . . nar hetv þeir menn er fylgðu braga konvngi hinvm gamla. Virðar heita þeir menn er meta maal manna. firar ok verar heita landvarnar menn. Vikingar ok flotnar. þat er skipa herr. beimar heita þeir menn er fylgðv beima konvngi. Gvmnar ok gvmar heita folkstiorar. sem gumi heitir i brvðfor. Gotnar heita af gota konvngi er gotland er við kent. hann heitir af nafni oðins ok dregit af gavtz nafni. þeir heita drengir er millvm landa fara. þeir konvngs drengir er þeim þiona ęða oðrum rikis monnvm. þeir heita vaskir menn er batnandi erv. Seggir heita ok kniar. Liðar erv fylgðarmenn. þegnar ok haulldar þat erv bęndr. Lionar heita þeir er vm sættir ganga.

[2]Kappar heita ok kempvr. garpar. snillingar. hreysti menn. harðmenni afarmenni hetivr. þessi erv þar i mot. kalla mann blavðan. þirfing blotamann. skavð eða skræfv. Vak. vam. lok. leymv dœsa drok. dvsilmenni.

Avrr maðr heitir milldingr mæringr. skati. þioðskati. gvllskati mannballdr. avðkyfingr. sælkeri. Rikmenni. Her i mot er sva kallat. hnǫggr glǫggr. mælingr. smælingr. vesælingr. giǫflati þiofr. hvinn. hlenni.

Spekingr rœðvalldr snyrtimaðr oflœti glæsimaðr sertimaðr.

Ravmi skravmi. skrapr. slokr. skrokkr. skeiðklofi. slinni flangi. fiosnir trvðr lokr kyrpingr.

---

[1]) *Fragmentum membranaceum cum codice Wormiano (Arnamagn. Nr. 242, in Folio) conjunctum (= Wb.).* — [2]) *vacuum spatium literæ initiali relictum.*

[1] Sva heita hǫldar. halr drengr havlldr. þegn. smiðr. breiðr hondi. hvndinskeggi hvi ok hoddi brattskeggr.

[2] Kavði fnavði foli fifli flangi. Gassi gokr gromr gogr. gavrr. hriki glopr gopi glonn glanni. slꜹni slappi strvndi smortr stortr. hrokr hrotti. þvmr þriotr þrapr. totr (*s.* tutr?) tangi motti vꜹmr. dꜹrbekill. gꜹði ginnvngr gapþrosnir gvnnvngr. þræla heiti standa i rigs þvlv. lini stafklapr. ǫnnvngr lydda.

[3] Maðr heitir einn hverr. ta ef .ij. erv. þorp ef .iij. erv. iiij. erv fǫrvneyti. flokkr .v. menn. sveit ef .vi. erv. vij. fylla sǫgn. viij. bera amælis skor. navtar erv .ix. tigr erv .x. ærir erv .xi. tolf er toglǫð. þyss erv .xiij. ferð erv .xiiij. fvndr er þat er .xv. hittaz. seta erv .xvj. sokn eru .xvij. ærnir þikki vvinir þeim er .xviij. mætir. neyti hefvir saa er .xix. fylgia. drott erv .xx. þegnar erv .xxx. folk erv .xl. fylki erv .l. samnaðr erv .lx. soruar erv .lxx. Ølld erv .lxxx. herr er .c. lyðr heitir landz folk.

[4] Enn erv þav nofn er ver lꜹtv ganga fyri nofn manna ok kǫllvm ver þat viðkenningar ęða fornofn manna. Þat erv viðkenningar at nefna einnhvern lvt rettv nafni ok kalla þann er hann vill nefna eiganda ęða veitanda ęða sækianda þeirra lvta. Sva ok at kenna við ætt sina ok kalla hann fǫðvr ęða afa son ęða broðvr þess er hann nefndi. Sva qvað þioðolfr.

Vastv olafs son avstan
efldr ꜹ vatnit skeflda.

[5] Ái heitir arfi sonr arfvni arfþegi mǫgr niðr sefi erfingi konr hefnir bvrr.

[6] Broðir heitir bloði barmi. hnefi hlyri lifri sifr kvndr kynstafr niðivngr ættstuðill ættbaðmr. kyn afkvæmi afspringr.

1—6) *Literis initialibus et rubris spatia vacua relicta sunt.*

[1] Heita ok mꜹgar. sifivngar. svilar hleytar spiallandi þopti kompann felagi fostri vinr vandamaðr frændi.

[2] Heitir dolgr andskoti. sokkvi. þrǫngvir. skaðamaðr vsvifrvngr. báági andskoti. vvin. Þetta kǫllum ver sannkenningar at kalla at maðr se hravstr harðr hagr horsk(r) kiænn kvðr rikr rǫskr reiðr rammr raðvgr sniallr snarpr snotr sterkr storuitr vaskr vænn varr vǫlldugr bliðr biartr.

[3] Þetta kǫllvm ver tuiriðit. her fylgir stuðning sannkenningv ef maðr er kallaðr alrǫskr ofrhvgaðr fvllhvatr uegsæll ok aa marga vega er sannkenningvm breytt ok heyia þær mest orða fiǫlða i skalldskapnum ok fegra mest kueðskapinn.

[4] Mann skal kenna við verk sin ǫll þav er hann þiggr eða veitir eða giorir. hann máá kenna til eignar sinnar þeirrar er hann áá eðr gaf. þa skal sva kenna við þessa lvti. kalla hann vinnanda ęða fremianda verka sinna. Mann mꜹ kalla viðar heitvm ǫllvm karlkendvm. þat ma sva kenna við þessa lvti. kalla hann vinnanda ęða fremíanda þviat hann vinnr þat er hann giorir ok reynir. Tre er ok viðr ok reynir kallaðr er hǫggr. stofn ęða stafr. fiorr ęða borr dravgr ok kendr til eignar ęða verka. Sva qvað þorðr .s.[5] son.

hlakkar stofns at hefna
herðendr i þvi sverða.

Sva qvað asgrimr ions son.

Laðs rvpla fe friðv	sverða sæki niorðv
fornbauga herdravgar	ser veslari heslis.

kallaðir erv menn niorðvngar ęðr narvngar miðivngar ęða strengiandí víga ęðr verka. Sva qvað Sighvatr.

Vndr lꜹta þat ytar	skeniorðungvm skorðv
æigi smꜹtt er mꜹttið	skylauss rǫðull hylia[6].

hvern karlmann máá kalla feiti eða fæði hræfvgla ęða varga. sva ilrioð ęða gomrioð. sva qvað arnorr.

1—4) *Literis initialibus et rubris spatia vacua relicta sunt.* — 5) *sic abbreviate, Wb.* — 6) *sic prave Wb pro:* hlyia.

Austan komtv með allra mestan
yggíar máárs i þrænskar ...[1]
fiðrí rioðr en fiandmenn yðra
fꜳlma qvaðv ægis hialma.

Sva qvað Rǫgnvaldr.

Hvat man ek yðr ęða oðrvm
ulfbrynindvm kynna
heiðz lofa ek hialmi bliðan
háárannz nema guð sannan.

Maðr er kendr flæygir ok ferger heitir ok hreytir mygir ok meíðir sækir ok særir sǫkkvir ok slǫngvir vælir ok veitir ægir ok otti. Sva qvað Arnorr.

Otti kvnnit elgivm hætta
æði veðrs vm skelfðan græði
fengins gvllz ęða fęðit ella
fremztan alldr vnd drifnv tialldi.

þersvm heitvm skal kenna mann til gvllz ęða vapna. Sva qvað olafr leggs son.

Giarn em ek mꜳls vm mavrnar
mæring þann er blik særir.

Sva qvað snorri sturlv son.

hann áá hǫpp at synni
hann vellir blik spannar.

kenna skal mann heítvm oðins ǫllvm ok allra ása heitvm. vel þikkir kent til ꜳlfa. kent er ok til iǫtna ęða dverga. Sva qvað Gestr.

Gestr hefvir geitis ....[2].

. . . .

svarðar ok heyrnar avgna ok mvnnz ok allz þess er ꜳ hǫfði er. Sverð heimdalar er ok rett at nefna sverðs heiti hvert er vill ok kenna til nokkurs heitis heimdallz. Sva qvað biarni .a.[3] son.

[1]) *excidit:* bygðir. — [2]) *unum folium deesse videtur.* — [3]) *sic abbreviate, Wb.*

Varð þat er fylkis færðv   ger varð heift or hiǫrví
far verk brá merki.   heimdallz viðir seima.

Her er sagt at avgv erv kǫllvt merki brvna. hǫfvt er kent himinn ęða hvs hǫll eða snekkía heila ok allz þess er i hǫfði byr. Sva qvað biarni.

Sva at ydrottvm áíttv   rams af reíkar hímní
els rekninga þelar   ravð svǫrf ofan gnavða.

Sva qvað skꜳlld þorir.

Dyr gleifar kom dufa   megin skiǫlldungi milldvm
dags ok krisma lagði   mæt i hattar stræti.

Sva qvað snorri stvrlv son.

Hollt felr hilldi gellti   gvllz i gemlis stalli
heila bęs ok deiler   gvnnseið skǫrvngr reiðir.

[1]Avga heitir. lítr. sion viðrlit. þav mꜳ sva kenna kalla sol ok tvngl. skript ęða skiǫlld. lios eðr lopt. gler ęðr gímsteína stein ęðr stiǫrnvr gvll ęðr geisla ok alla birtí ok kenna til bráá ęðr brýna hvarma ok ennís. sva qvað Einar skvla (son).

Ok fyrst þeir er lǫg lestv   hætt mꜳl var þat heila
leyfðar krǫf or hǫfði   himintvngl firar stvngv.

Her er havss kallaðr himinn enn avgv tvngl þess himíns. sva seger i morginsol.

hefka ek opt enn æfi   enni leiptr af vnnar
ꜳ ek flioðz lofa góða   elldspong degi longvm.

Sva qvað egill.

Við þvi tok   sǫkk sámleít
enn tirv fylgðv.   siðra brýna.

sva qvað Vlfr vgga son.

Jnn mꜳni skein ennis   ass skavt ægi geislvm
ǫndoz vinar banda   orðsæll a men storðar.

Bráár máá kalla hrís eða gras hvarma ęða avgna. sva qvað olꜳfr leggs son.

Havg let hvarma skogar
hlaðnorn við mer stiǫrnum.

[1]) *Literæ initiali et rubro spatium vacuum relictum est*

[1] Graat eðr tꜳ́r mꜳ kalla hagl ęða el regn ęða dropa skvrir eða forsar avgna ęða kinna hlyra ęða bra ęða hvarma. sva segir i mariv flokki.

Knattv mǫrg ꜳ mergiar
miǫðkarms fvrv hvarma
hirðsamnaðar himna
hrynregn sali dynía.
Bvsti beggia rista
barmskv́r ofan hvarma
flioðs áá frægia meíða
fiǫlglygs himin tyggia.
vann sv er kiænst er kvenna
kvǫl bannaðar manna
elivn vndir stola
iltvn þvegit brvna.

[2] Hær heitir lꜳ ok haddr þat er konvr hafva. hꜳr er sva kent at kalla skóg ęða akr ęða gras ęða viðar heiti nokkvrv ok kent til hǫfvðs ęða hvirfils hlyrs ęða vanga. (hn)akka[3] ęða reikar svarðar ęða ennis. sva qvað Snorri stvrlv son.

kom ek inn þar er sat svanni
svanna (v)enstr[4] i ranni
gerðr leysti sv svarðar
svarðakr raðar garði.

Sva qvað broðir ꜳrní.

Skafa sveinar klif krvnv
kveðr eik meðan reikar
bivgr þyrnir hnigr hiarna
hafskiða staf(i)r riða.
þola hlusta kǫl kvistir
kna skalla rꜳ́ falla
ǫlr kringiz vel vanga
venr skarði grǫn skarða[5].

kalla mꜳ́ ok snío ęða miǫll havss ęða svarðar. sva qvað Einarr.

hrynía let hin hvíta
havs miǫll ofan lavsa
strind avrriða strandar
stallz af[6] . . . . . .

---

[1]—[2]) *Literis init. et rubris spatia vacua relicta sunt.* — [3]—[4]) *folium membranæ h. l. putredine læsum est.* — [5]) *sic Wb; rect.* svarðar. — [6]) *suppl.* skarar fjalli.